

og derefter inden 4 uger indbetales til statskassen. Har et pengeinstitut undladt at foretage indeholdelse, er pengeinstituttet overfor det offentlige umiddelbart ansvarligt for beløbets betaling. Afgiften kan ikke fradrages ved opgørelsen af vedkommendes skattepligtige indkomst.

Stk. 4. Hæves indskud efter udløbet af den i stk. 3 nævnte 5 års periode eller efter kontohaverens død, skal afgift ikke svares.

Stk. 5. Reglerne i stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse, hvis kontohaverens kreditorer opnår fyldestgørelse i kontoens indestående.

§ 11. Kontohaveren kan ikke overdrage, pantsætte eller på anden måde indgå retshandler med hensyn til indestændet på en konto for skattelettelse.

§ 12. Skattelettelse for opsparing i henhold til nærværende afsnit indrømmes ikke skatteydere, der er omfattet af sømandsskatteordningen.

Afsnit III.

§ 13. Når skattelettelse for opsparing er indrømmet, kan fradragsretten for per-

sonlige skatter kun udøves for det efter skattelettelsen pålignede beløb.

§ 14. Hvis der tilkommer en skatteyder, der ved skatteberegningen stilles som forsøger, fradrag i henhold til § 1, stk. 1 d, i lov om beskatningen af renteforsikringer m. v., kan skattelettelse efter nærværende lov ikke indrømmes på grundlag af et større beløb end forskellen mellem 2.500 kr. og det nævnte fradrag.

§ 15. De i kontrollovens § 13, stk. 1 og 2, stk. 3, 1. punktum, og stk. 4, samt §§ 14-16 indeholdte bestemmelser om straf for skattesvig m. m. finder tilsvarende anvendelse i tilfælde, hvor forhold som de i bestemmelserne beskrevne udvises med hensyn til de i nærværende lov omhandlede skattelettelser eller kontrollen med disses beregning.

§ 16. Skattelettelse i henhold til denne lov indrømmes fra og med skatteåret 1963-64.

§ 17. Finansministeren fastsætter de nærmere regler for gennemførelsen af denne lov.

Bemærkninger til lovforslaget.

Forslaget tager sigte på en skattemæssig præmiering af opsparing eller af indskud på særlige konti i pengeinstitutter. Premieringen foreslås givet i form af *nedsættelse af statsindkomstsatten*.

Forslaget må ses på baggrund af det af finansministeren den 6. juni 1962 fremsatte forslag til lov om skattelettelse for opsparing. Dette forslag gik ud på at præmiere opsparingen ved en nedsættelse af statsindkomstsatten med 21 pct. af skatteyderens reelle opsparing i indkomståret, dog højst med 315 kr. for forsørgere og 210 kr. for ikke-forsørgere. Forslaget blev imidlertid ikke gennemført, idet det af folketinget nedsatte udvalg i sin tillægsbetænkning af 13. juni 1962 gav udtryk for betænkelighed med hensyn til mulighederne for forslagets praktisering. Det blev fremhævet, at den forudsatte opgørelse af opsparingen i mange tilfælde vil være vanskelig at foretage for skatteyderne, og at en kontrol med disse opgørelser vil kræve et meget

omfattende merarbejde hos de skattelignende myndigheder. Under hensyn hertil fandt udvalget det rigtigst, at disse problemer blev underkastet en nærmere undersøgelse i finansministeriet. Forslaget blev som nævnt ikke gennemført, men finansministeren gav tilsagn om, at han ville lade foretage en undersøgelse med henblik på at finde frem til en enklere ordning, der giver skattelettelse for beløb af samme størrelsesorden som forslaget og tilgodeser samme formål som dette.

Nærværende forslag går ud på at gennemføre en lignende opsparingsordning som den tidligere foreslåede, men begrænset til at omfatte personer, *der driver selvstændig erhvervsvirksomhed*, forudsat at deres regnskaber opfylder visse nærmere fastsatte krav. Ved en sådan begrænsning vil man undgå en del af de administrative vanskeligheder, dels fordi kredsen af skatteydere, der kan anvende ordningen, formindskes stærkt, dels fordi det må